

VARGYAS ENDRE MUNKÁSSÁGA

Vargyas Endre Kapuváron született 1842-ben. Jogi tanulmányai után, a Batthyány-fiúk nevelőjeként, egész Európát beutazta. Fiatal kora ellenére nagy tapasztalatokkal, s még nagyobb ambíciókkal rendelkezett. 1869-ben Sopron vármegye aljegyzőjének választották meg, majd 1871-től 16 évig volt Győr megye tanügyének irányítója, a népoktatás érdekeinek erélyes harcosa. Idejéből és energiájából a tankönyvírói tevékenységre is futotta. Számos tankönyvet írt, nemcsak a népiskolák, de a magasabb fokozatúak számára is. 1884-ben kapuvári előnévvel magyar nemességet, 1898-ban királyi tanácsosi címet nyert. 1905. január elsejétől Budapesten a tudománynak élt. Népies elbeszélései, költeményei, tanügyi és vegyes cikkei jelentek meg olyan közlönyökben, mint a Katholikus Néplap, A Hon, a Sopron, a Győri Közlöny, a Budapesti Hírlap, a Vasárnapi Újság, stb. 45 év alatt több mint kétezer cikke jelent meg. A Sopron (1871) volt az első magyar lap Sopronmegyében, melynek egyik megalapítója és szerkesztője is volt, illetve a Győri Közlönynek is 15 évig főmunkatársa, szerkesztője volt. Munkái között szerepel: Rábaközi Vőfélköszöntések (1864), Gyöngyök Pázmány Péter összes műveiből (1867), A győrvárosi elemi iskolák tanügyi állapota (1873), Magyarok története (1882), Ábéczé és olvasókönyv (1888), stb.